

Soča

izhaja vsak petek o poldne in veljá s prilogama "Primorec" in "Gospodarski List" vred po pošti prejeman ali v. Gorici na dom pošljana:
Vse leta gld. 4:40,
Pol leta " 2:20,
Cetrt leta " 1:10.

Za tuge dežele toliko več, kolikor je večja poštnina.

Delavecem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročino znižamo, ako se oglaša pri upravnosti.

"Primorec" izhaja vsakih 14 dñj ob enem z ravnimi (na par) "Sočinski" številkami.

"Gospodarski List" izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kendar je v petek praznik, izidejo listi že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Naše železnice

Govor Nj. eksc. Franca grofa Coronini - ja v seji poslanske zbornice dne 21. marca.

Ko začnem razpravo o tem predmetu, mislim, da mi je naj. ej toplo zahvaliti Nj. E. gospoda trgovinskega ministra v imenu prebivalstva, po kogega teh ima teči železnica, ktero danes sklenemo, in koja prebivalstvo pričakuje od te železnice kar naravnost gospodarskega prerojenja. Pa tudi sploh mislim, da moram zahvaliti gospoda ministra za dobrohotnost, ktero kaže v tem pogledu naši deželi; vidi se, da je vendar enkrat prišel čas, da se odstranijo predsedki glede železniških razmer v naši deželi, ktori predsedki so trajali že nad 30 let.

Leta 1860 zgradila se je železniška proga Nabrežina-Cassara ter se takò dopolnila južna železnica, prepozno za državne in prepozno tudi za deželine koristi. Od takrat se pri nas niti en sam krat ni vzdignila lopata za kako železniško zgradbo, kajti da se je moralis istrska železnica na skrajnej meji v Divači, kjer kraj leži v našej deželi, priklopiti južnej železnici, to se pač ne more smatrati kot železniška zgradba nam v korist. Vendar ne morem prikrivati, da smo sanjarili, da se bodo pri nas zacele železnice na drug način spet graditi. Mislimo si, da se napravi velika železnica, ki bo tekla skoz celo deželo in da niti udeženci niti dežela ne bodo morali za njo posebnih žrtev donašati. Ali zgodilo se je drugače in ako pojavno omenjam zares ganljive besede, s katerimi se govorí v poročilu o gospodarskem propadu južnega, pri morju ležecega dela Furlanije, moram se potem nekako čuditi, da so se zahtevali od udežencev velike žrteve, ko je bil namen graditvi očitno le ta: sirotinim ljudem pomagati. V tem slučaju je bilo opravičeno, da se je dežela podvrgla stroškom, kar se je tudi zgodilo, udeženci so pa pri takih prilikah navadno prosti doneskov.

Dalje se mi zdi, da se je umetno potisnila ta železnica, če prav je za krajevne razmere največje važnosti, na nastopajo železnice, samo da je bilo mogoče prisiliti deželo in udežencev z deželi. Kakor je razvidno iz poročila vlade, kterc je, kakor sem rekel, če zanimivo, je namen tamen tej zgradbi, poroči trgovini in prometu tržaškega mesta, kjer leži izven dežele, in da se namerava spraviti to železnico v zvezo z italijanskim železniškim omrežjem, tedaj zgraditi mejnarođno progo.

Ali sedaj so spisi o tej železnici že sklenjeni in nikakor ne mislim omajevati predloženega zakona, ampak nasprotno prsim visoko zbornico, naj ga sprejme. Ali ker gre za krajevno železnicu, imam izraziti željo

glede merjenja, na koje se bo mogoče oziратi, ko se tek železnici konečno določi. Gotovo ni namen krajevni železnici, da se z doneki dežele in udežencev prav za prav napravi mejnarođna krajša zvezza med Trstom in Benetkami, da se pa pri tem pusti glavno mesto dežele, Gorica, na strani.

V poročilu namreč je omenjeno, da nova železnica začne pri postaji Tržič ter da pojde potem 1:9 km po slepi progi že obstoječe južne železnice.

Nikakor ne mislim odrekati mestecu tržiškemu onih koristij, kjerih se nadaja, ako se tam priklopi železnica. Ako se ima zgraditi iz Tržiča proga do luke Rossga in po drugi strani omenjena železnica v Červinjan, je to celo potrebno. Ali jaz menim, da bi bilo dobro, ako bi se ta železnica ne oddaljila že pri 1:9 km. že obstoječe proge južne železnice, ampak da bi tekla po njenej slepi progi kake 4 km. dateč do postaje Ronki in bi potem šla naravnost k mostu čez Sočo. To bi bilo v marsikiterem oziru koristno. Potem bi železnica v večji meri služila krajevnemu prometu. Saj je glavni namen tej progi, da zveže del dežele s svetovnim prometom sploh, posebno pa z glavnim mestom dežele. Ako se primerjati, progi po katerih se ima voziti potnik iz Červinjana, kjer za sedaj konča železnica, v Gorico po tem načrtu ali pa po varijanti, ktero sem ravnokar označil, in ktera se je tudi dovolj prendarila, se razvidi, da bi v enem slinčaju moral potnik, ki ima opraviti v Gorici, iz Červinjana tje in nazaj napraviti ovinek okoli 4 km; ako bi se pa napeljala železnica po mojej misli iz Ronkov na Tržič, bi potnik, ki bi se peljal iz Červinjana v Trst, kjer imajo seveda trgovci mnogotere zveze, imel napraviti na poti tje in nazaj samo ovinek 2 1/2 km.

Dalje omenim, da bi se na ta način ugodilo želji, ktero goji že javno vojno uprava, ktera sili že več let, da se nadaljuje dvojni tir do postaje Ronki.

Slednjib je zgradba cele železnice manj stala, ker bi deloma bilo samo treba nastaviti železa in podklade na slepej progi južne železnice; proga, na kateri bi bilo treba nakupiti zemljišča in napraviti z novo celo podlago, bi pa bila močno okrajšana.

Predno se tedaj načrt konečno določi, prosim, naj se natanko preudari tudi ta varijanta.

Jako hvaležen sem železniškemu odseku, da se je v svojem poročilu tako gorko potegnil za zgradbo te železnice; v svojem drugem predlogu pa javlja isti odsek, naj visoka zbornica smatra kot rešeno neko resolucijo, ktero sem jaz stavil leta 1891. Pridružujem si, pozneje govoriti o obliki tega predloga, ali že sedaj moram odločno reči, da s to graditvijo mi se nikakor zadoščeno opravičenim željam in nujnim potrebam naše dežele. Se veda, naše ljudstvo

želi še vedno najbolj zgradbe predelske železnice; posebno mu ni umetno, da so tehnične ovire tako nepremagljive in da bi ta železnica tako malo koristila državi v gospodarskem oziru, ko je vendar visokovalda sama že trikrat v tej zbornici predlagala to zgradbo, 8. marca 1870, 22. marca 1872 in 29. oktobra 1875.

Mislim, da se še ni pripetilo, da bi se predlagal v tej visokoj zbornici zakon o zgradbi železnice, ne da bi se bil predlog trikrat ponavjal.

Vemo, da ne moremo zahtevati, da se le radi naših krajevnih koristij zgradi ta železnica, ki bi mnogo stala, ali menimo, da v tej zadevi soglašajo naše posebne koristi z državnimi, in posebno s koristimi našega prvega trgovskega mesta, Trsta, v polni meri. S to železnico bi se okrajšala pot do Dunaja, do sreca države, kakor z vsako drugo progo, ali ta železnica bi bila edina, ki bi odprla nove poti prometu v južno Nemčijo.

Dandanes se mnogo govorí, da vojno koristi branijo graditi to progo.

Ali tu imam posnetek spisa iz leta 1871, kjer se ravno iz vojaškega stališča pondarja, da bi ta železnica bila največje važnosti za rokiranje in kot črta, po kateri bi se vojski pomoč posiljala. Pa tudi tega načema trditi in rečem samu, da ako se tudi ne more ta železnica, zahtevati iz vojaških ozirov, jim tudi ni v kvai, ker v najslabšem slučaju se taka gorska železnica prav lahko razdele, pa tako, da se potem hitro lahko popravi za promet. Od mnogih strani se tudi ugovarja proti zgradbi te železnice radi tega, ker je prevzela pontebska železnica na italijanskih tleh mnogo nalog, ktero bi bile pravno pripadle predelski. Saj res je in žalostno, da, ko se jo v tej zbornici obravnalo o predelski železnici, so si veselo roke meli, da je Italija tako nespanetna, da izda milijone, da spelje železnicu na svoja tla. Ali Italija ni bila tako nespanetna, kakor se je tukaj mislilo; to občutimo britko dan za dnevon.

Prav za prav pelje najkrajša pot od nas na Dunaj po italijanskih tleh in le s podražanjem tarif in s slabimi zvezami skuša se zabraniti, da se ne porablja. Prav radi tega, ker je pontebska železnica preuzeela mnogo nalog, ktero so pripadale naravnim potom predelski, je tem bolj opravičena zahteva, da se vendar enkrat zgradi ta železnica, in da uživa koristi, ktere se tam dovažajo vnanji deželi, tudi naša pokrajina. Jaz sem še vedno prepričan, da se enkrat zgradi ta železnica, ali bojim se, da se je bode godilo kakor sibilinim knjigam: zgradila se bode, ko bode donašala sicer se nektere koristi, pa ne vseh tistih, ktere bi bila donašala deželi, državi, Trstu, pred 15-20 leti.

To je tedaj važna želja, ktero goji

naša dežela. Ali zadovoljimo se tudi z drugimi rečmi, ako ni mogoče na noben drug način opraviti. Lotili smo se že sami druge krajevne železnice. Te dni, če ne prav danes, morala je dospeti visokemu trgovinskemu ministerstvu prošnja gorškega deželnega odbora za dovoljenje krajevne železnice Gorica-Ajdovščina. Načili smo se biti skromni in ako česa želimo, tudi posogniti v lastni žep, in tako je tudi namenjeno, da se napravi ta železnica z donekski deželi in udežencav. Če prav se ne da tajiti, da je ta železnica, kakor bi bila za sedaj omejena, le krajevne važnosti, bila bi vendar, ako bi se podaljšala bodisi do Postojne, bodisi do Logatca, in ako se daje pomisliti, da bi bila nadaljevana po dolenskih železnicah in po drugi strani po železnici, o kateri danes razpravljam, del prehajalne železnice, ter bi služila velikemu prometu. Pa tudi glede tega načrta so sploški skoraj sklenjeni in zanesam so, da sprejme vlada tudi ta načrt dobrovoljno in da nam bude morebiti v kratkem času mogoče v tej zbornici sklepati enako o progli Gorica-Ajdovščina, kakor sklenemo danes o progli Tržič-Červinjan.

Imamo še druge načrte in tu hočem omeniti le jednega, ki je velike vrednosti v vojaškem oziru. Pri sedanjih razmerah je sicer popolnoma neverjetno, da bi se vnesla vojska ob Sočo, ali za tak slučaj bi moral biti mogoče spraviti večje vojno oddelke iz notranje Avstrije na srednji tok Soče. Zato se mora smatrati resnim načrt železnice, ki bi peljala od Rudolfove železnice v srednjo Soško dolino, v bližino Tolminu k sv. Luciji.

Kakor vidite, ne pomankanju načrtov. Upam, da visoka vlada vse te načrte na drobno pretresi in da se slednji za enega ali drugega očluči in da še kaž za nas storí, ker obče je pri nas prepridržanje, da z železnico Tržič (Ronki) — Červinjan ni še zadoščeno vsem našim koristim.

Dne 5. decembra 1891 dovolil sem si predlagati resolucijo, kjer se je vlada pozvala, naj dobrovoljno in krepko obrne svojo pozornost na grajenje železnic v goriških gradiških, ktera dežela je v tem oziru zanemarjene nad 30 let. Ta resolucija se je podpirala ter izročila najprej proračunskemu odseku, kteri jo je odstopil železniškemu odseku.

Rad priznavam, da je vlada še pred tisto resolucijo pokazala dobro voljo glede železniških gradb v našej deželi, ali predlog železniškega odseka se mi zdi čuden, ko pravi, da moja resolucija se ima smatrati rešeno, kedar se ta postava sprejme. Sicer je navada, da visoka zbornica takò rešuje peticije, ali resolucij, podanih do visoke vlade, zbornica do sedaj ni niti reševala niti smatrala rešenimi. Jaz sem predlagal, visoka zbornica naj to resolucijo podá do viso-

soki kip mestnega patrona, katerega obdaja na vsaki strani po troje angeljev. Nad pročeljem je galerija (mostovž), kjer stoe štiri veliki in položeni kouji iz brona, katere so Benečani l. 1204. v Carigradu uplenili. Napoleon jih je bil poslal l. 1797. v Pariz, a Avstriji so jih nazaj dobili l. 1815. Na galeriji in tudi drugodi po cerkveni strehi je zbirališče brezstevilnih golobov, ki se spuščajo (posebno o poludne) na Markov trg in sprejemajo prav neboječe hrano iz rok dobrohotnih tujcev. Nad cerkveno streho, ki je sestavljena iz kositerskih pločevin, se vzdigajo mali stolpi, in od zadej pet kupol, ki veličanstveno molč proti nebū, posebno srednja nad križiščem cerkvenih ladij. Nad vsakem se blišči počlažen križ, ki je dvojno sestavljen in na vsakem roglju so še manjši križi. Glavna lepotu cerkve sv. Marka so njene mozaične slike in celo tlak je iz raznobarnih kamnencov sestavljen, ali zelō nejednakomerno, tako da se človek na njem prav lahko spodtakne, posebno če kviška gleda. Nad obokom v glavnih vrat stoji krilat lev iz brona, ki drži tacu na odprtih evangelističnih knjig, kjer stoji zapisano: Mir tebi Marko, evangelist moj! (to je bilo gaslo benečke republike). Na rtastem podstrešju tega dela se vzdiga vratna stena, ki na njem je izrezljano: "S. Marko, evangelist moj!"

Na vzhodni strani trga stoji veličanstvena cerkev sv. Marka (posvečena l. 1094) in pred njo trije visoki drogi, na katere potegnjejo zastave ob slavnostnih dnevih. Sezidana je v bizantinskem slogu v podobi križa. Z zvonikom se posebno lepo vidi krasno pročelje s tremi prostornimi vratimi in lepimi mozaičnimi slikami nad njimi. Nad velikanskim obokom glavnih vrat stoji krilat lev iz brona, ki drži tacu na odprtih evangelističnih knjig, kjer stoji zapisano: Mir tebi Marko, evangelist moj! (to je bilo gaslo benečke republike). Na rtastem podstrešju tega dela se vzdiga vratna stena, ki na njem je izrezljano: "S. Marko, evangelist moj!"

LISTEK

Na zvoniku sv. Marka.

Benetke so vsakemu Slovencu dobro znane že zaradi tega, ker so nasi dedje in pradelje prav živahno kupčevali s tem nekdaj tako imenitnim trgovinskim mestom. Kedor je pa tudi kaj čital po slovenskih knjigah, ta ve, da so bile Benetke glavno mesto mogočne države, ki se je dvakrat bojevala z Avstrijo (l. 1508-1521. in 1616-1618) in ti boji so se odločevali ravno na tleh goriške grofije. Benečani se bili gospodarji vsega Jadraškega morja in imeli svoja posestva daleč proti vzhodu, zato so imenovali svoje mesto gospodovje, "la dominante." Kedor pa ni prijatelj zgodovine, ta ve vsaj toliko o Benetkah, da je to mesto sezidano na otokih (vseh vklj. jih je 118), med katerimi se vije 150 morskih rokavov ali kanalov, in čez nje je napravljeno 450 mostov. V Benetkah ne vidis niti jednega vožja, še samokolice ne, celo ognjegasci se vozijo v čolnih, ampak kedor boče kam dalje iti, vozi se ali v čolnih, v gondolah (lepo opravljenih, dolgih in lahkih ladijah), ali pa v malih parnikih, ki švigajo bliskoma sem ter tje, posebno po najimenitnejšem morskom rokavu, kise imenuje "Canal grande", vijočem se v podobi S po sredi mesta od

Oznanila
in "postolice" plačajo se za štiristopno petit-vrstvo:
8 kr., če se tiskajo 1krat,
7 " " " " 2 " "
6 " " " " 3 " "
Večkrat — po pogodbji. Za večje
črke po prostoru.
Posamečne številke dobivajo se v to-
bakanah v Nunski in Šolski ulici po
8 kr.
Dopisi pošljajo naj se uredništvo,
naravnina in reklamacije pa upravnemu
"Soče". — Neplačanih pisem uredništvo
ne sprema.
Okopisi se ne vraca.
Uredništvo in upravnost je v Mar-
zinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

ke vlade. Vem, da ni dajati velikega poslana resolucijam, ktere sklepa visoka zbornica in tega tudi nočem očitati vladu gledé na veliko množino resolucij, ktere tukaj vselej radovoljno sklepamo. Ali da visoka zbornica prihrani vladu celo ta trud, da vrže resolucije v koš, to je popolnoma novo.

Zatorej si usojam svojo tedanje resolucijo, o kateri se misli, da jo je smatrati rašeno, da se ta zakom sprejme, umakniti in mesto nje predlagati naslednjo:

(bere) C. k. vlada se pozica, da še nadalje obrača svojo dobrovoljno pozornost na železniške gradbe v grofiji goriški in gradiški.

Prosim visoko zbornico, da po predlogu odseka spremeni pričenjoci načrt zakona v sklep in da ob enem podá resolucijo, ktero sem imel ravnokar čast prebrati, visokej vladu. (Dobro!)

seh nastal upor, v resnici pa zato, da bi z bajonetni pritisikal na Hrvate. Sploh počenjal je tako reči, da tedanji voditelj namestništva, baron Fluck, mu je brzojavno odvzel vodstvo velitev ter odstavil ga od načelstva sinjskega okraja.

Premeščen je bil v Lošinj, kjer je l. 1883 kandidoval za deželni zbor. Da je zmagal, poslužil se je vseh možnih sredstev. Kot deželni poslanec italijanske stranke bil je do l. 1887., ko je prišel kot c. kr. namestniški svetnik v Poreč, kjer je tudi zastopnik c. kr. vlade v deželnem zboru.

Na to začne interpelacija načestev celo vrsto grehov, katere je storil v Poreču. L. 1889. dejal je kmetu Matevžu Pavletiču, da bo dal hrvaške volilce pretepati, ako ne bodo volili z italijansko stranko. Pavletič je priobčil vse to in še druge E. besede v „Naši Slogi“; Elluscheg je tožil, a potem lepo na temih tožbo odtegnil.

Dalje razpravlja interpelacija dogodek ob volitvah l. 1891., ki so zares neverjetni. Zašli bi predaleč, ko bi začeli navajati le poglavitev nezakonitosti.

Interpelacija načesta načrte dalje razne napade na odlične Hrvate, ki so se pripetili prav v poreškem okraju, in kakšno je vodil razne volitve, u. pr. v Oprtiju in Višnjaju. Kar se tu pripoveduje, bilo bi bi neverjetno — ko bi ne bilo povsem jasno dokazano.

Konečno navaja interpelacija nekaj stavkov iz govora deželnega poslanca kanonika dr. Volariča, ki je dejal, da hrvaški in slovenski poslanci imenovanemu namestniškemu svetniku čisto nič ne zaupajo, in od njega ne pričaknijo nepristranskega postopanja, in sicer niti kot Hrvati in Slovenci, ker se je ves čas svojega službovanja, poslani v Sinju v Dalmacijo pa do današnjega dne kazal kot mož določene politične barve in nasprotnik hrvaškega naroda — niti kot privrženci Avstrije, ker je, kakor to potrjata tudi dva c. kr. uradnika, pri javnih shodih z drugimi vred prepeval protidinastično in protivavstrijsko pesem, ki se konča z refrenom „Va fuori d'Italia, va fuori, o stranier“ — in dovoljujejo si uprati Njega ekselenco gospoda ministerskega predsednika kot vodjo ministerstva notranjih rečij:

Ali so Njega ekselenco znana fakta glede postopanja namestniškega svetnika viteza Elluschega, katera fakta je moči vsak hip dokazati; ali je eventuelno Njega ekselenca voljan zauzakati o navedenih faktih preiskavo, h kateri bi bilo poklicati v te dogode na katerikoli način zapletene osebe in katero naj bi vodili pravični, nepristranski in Hrvatom in Slovencem ne nasprotuoči možje, ter na podlagi dotičnih rezultatov zauzakati kar treba, da se pomiri razburjeno javno mnenje in da se varujejo veljavni zakoni.

Domače in razne novice

Radedarni doneski. — Za „Slogi“ učne zavode dosli so zadnje dne sledči darovi.

Dr. Anton Gregorčič, drž. in dež. poslanec, 200 gld. — Duhovni bratje in častitelji dr. Gregerčiča iz radosti, da se mu je združje zboljšalo, zbrali so v ajdovskem župnišču 4. t. m. 8 gld. — Fran Kordič, vikar na Trnovem, 5 gld. — V župnišču Šempaskem 6. t. m. zbrani duhovniki 9 gld. 40. kr. — Trgovka Hadolin v Gospodski ulici v Gorici 4 gld. — Fantje iz Oseka zbrali v krčmi pri g. Ličnu 1 gld. 24 kr. — „Ustavljači“ v krčmi pri „Oču“ na Vojsčici zložili 1 gld. 25 kr. — Alojzij Makovec na Brjah nabral ob navzočnosti g. sodnika 1 gld. 90 kr. — B. P. v Gorici 3 gld. — Drašček Peter, Rozanc Šime, Koren Anton, Santel Anton, Bežek Viktor in Blažen Franc, vsi v Gorici, po 1 gld. — Leopold Bolko, župan v Črničah, 2 gld.

zovalec od daleč niti ne opazi, da te slike neso s kistom izdelane. Zato se tujci ne morejo zadosti načuditi krasoti cerkve sv. Marka.

Južno od zvonika se razprostira manjši trg „Piazzetta“ imenovan, koncem katerega (ob morski strani) stojita dva velikanska stebri: jeden nosi krilatega leva, drugi pa kip sv. Teodora, ki je bil najstarejši patron beneškega mesta. Na zahodni strani Piazzette stoji stara knjižnica, ki je v zvezi s kraljevo palačo. Na prsobranu vrste strani, ki je na Piazzetta obrnjena, stoji 26 kipov, katere so izdelani učenci Sansovina, najimenitnejšega beneskega kiparja. Zadi za to zgradbo je stara kovnica denarja „la zecca“, od tod izraz čekin. Nasproti stari knjižnici se vzdiga slavoznanana dožetova palača („Palazzo ducale“), v kateri je sedaj shranjena tudi imenitna knjižnica sv. Marka. Proti Piazzetti je ta palača 70 m. dolga in nekaj več proti morski strani. Ob teh straneh drže od spodaj lope okoli in tudi prvo nadstropje krase polustebri z žilastimi oboki. Sredi palače je prostorno dvorišče z dvema umetnima vodnjakoma. Z dvorišča vodijo široke stopnice mimo dveh velikanov v prvo nadstropje in od tod „zlate stopnice“ v drugo, kjer je vse polno krasnih slik, ki spominjajo na nekdanjo slavo in sijajnost beneškega. Dalje se nahajajo v dožetovi palači poleg knjižnice tudi stariški kipi in zbirka starih zemljepisnih kart. Za palačo se vidi glasoviti „most vz-

Za otroške vrte: Komac Franc v Gorici 50 kr., v pušči pri Likarju 32 kr. — Josip Strancar, kapelan v Kamnjah, poslal je lep dar v krompirju, kateri so zbrali takojšnji vaščani.

Bog povrni vsem redoljubnim dobrotnikom.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici imelo je v nedeljo popoldne svoj redni letni občni zbor. Čakati je bilo treba eno celo uro, predno se je zbralo zadostno število udov, da je bilo mogoče zborovati. Naj bi vsi udje skrbeli za to, da bi o pravem času prihajali k zboru, ker čakanje je sitno in vsakomur neprijeto.

Ko se je zbralo zadostno število udov, otvoril predsednik voče g. dr. A. Gregorčič občni zbor, pozdravi navzoče in zahvali, da so prišli ter takšo omogočili zborovanje. Nadalje omeni, da po starem pravilih se je občni zbor vrnil že v decembra, po novih pravilih pa bi se moral vrstiti najdalje do konca marca. Letošnji občni zbor se je pa nekoliko zaksnil, ker z novim letom, ko je največ dela, smo dobili novega denarničarja, a še najbolj zato, ker predsednik zaradi bolezni ni mogel baviti se z društvenimi posli.

No to se preide k dnevnemu redu. Knjižničar in gospodarnik gosp. Josip Horvat prečita namesto odsotnega tajnika letno poročilo, katero je vsak udobil tudi tiskano z vabilom in računi vred. Poročilo odobri se soglasno.

Društveni denarnicar č. g. Simon Gregorčič je porečal o računih za čas od 1. maja do 31. dec. 1892. ter o proračunih za l. 1893., katere so udje dobili tiskane v roke. Gospod denarnicar je najpoprej obskrnejo pojasnil, da društvo ima dva zalog: bolniški in upravni, ki sta drug od drugega neodvisna; vendar pa imata med seboj tesno zvezo, iz katere nastajajo tudi obema skupni dohodki in stroški, vsled česar imata o poleg računov za vsak zalog tudi račun za skupne zadeve; takšo imamo zdaj tri račune, dočim je bil poprej en sam račun. — Na to poročo o računih in proračunih ter dostavlja pri vsaki točki potrebna pojasnila. Občni zbor soglasno potrdi vse predložene račune in proračune.

Ker mora vsako podporno društvo pri občnem zboru določiti za sledče leto časniki, v katere i se bodo objavljali društveni oglasi, določil je občni zbor v ta namen po §. 36. dr. pr. goriški teknik „Soda“.

Posamičnih nasvetov ni bilo. Pač pa omeni gosp. predsednik pri tej točki, da je društvo zadnja leta bolj omrtnelo, kar se tiče veselic, da pa utegnjejo tudi na to stran nastopiti boljši časi. — Dalje omeni, da dolej so se sprejemali v društvo udje le iz goriškega mesta, iz okolice pa ne, kajti društvo bo imelo z bolniki zunaj mesta velike stroške zaradi zdravnika, ki mora iti v okolico, kolikorkrat je potreba. To bi utegnilo biti za društvo novarno, zlasti v časih, ko bi razsajale v teh krajih kake kužne bolezni. — Ker se pa naši okoličani čedalje gosteje oglašajo s prošnjami, da bi jih sprejeli v društvo, zlasti iz Solkana, iz Mirna, iz Rupe in iz Opatjegasela, bilo bi dobro, ako bi jim mogli ustreći takšo, da bi udje zunaj Gorice v slučaju kužnih bolezni ne spravljali v nevarnost sedanjega bolniškega zaloga. To bi se morebiti dalo doseči s tem, da bi se v našem društvu osnoval poseben bolniški oddelek za ude zunaj Gorice; oni bi imeli svoj bolniški zalog, a imeli bi lahko tudi drugačne tednine in podpore, n. pr. enake z onimi pri okrajini bolniških blagajnic. S tem bi bilo ustrezeno slovenskim okoličanom, naše društvo bi pa ne prišlo v nikako nevarnost. Predsednik predlaga: občni zbor naj naloži prihodnjemu odboru, da premislije o tem, ali in kako bi se dala gori opisana misel uresničiti. Zbor sprejme soglasno ta važni predlog.

dihlejev“ (ponte dei sospiri), čez kateri so vodili na smrt obsojene. Na drugi strani ozkega rokava so bile strahovite „svinčene strehe“ pod katero so zapirali politične zločince (med drugimi je trpel tu slavni italijanski pisatelj Silvio Pellico). Te strehe je dal Napoleon I. odstraniti. V pritličju dožetove palače so bile preklicane ječe, iz katerih ni nikje več živ izšel. Veleizdajnike so tam doli obglavili (med njimi tudi dožeta Marina Falierja), kri se je odcedila po luknjicah v Kanal, a truplo so zašili v vrečo, vrgli je na spodaj čakajočo barko in odpeljali na pokopališče.

Od Piazzette in dožetove palače naprej se razprostira zgodovinska „Riva degli Schiavoni“, kjer so hrvaški in dalmatinski Slovani svoje ladje ustavljali, ko so se z Benetkami trgovali. Še sedaj imajo ti „Schiavoni“, svoje posebno cerkev sv. Jurija, nedaleč od obrežja, kjer se shajajo k božji službi in pojo veliki teden Kristusovo trpljenje v hrvaškem jeziku. Med seboj imajo posebno bratovščino osnovano, ki šteje 80-90 članov. Blizu slovenske je tudi grška (nezjednjena) cerkev z gostinjem in Šolo v grškem jeziku. Za tem dvema cerkvama dalje proti vzhodu zapaziš obširno zgradbo beneškega arsenala, kjer imajo tudi mal zgodovinski muzej. V njem kažejo vzorce beneškega zidanja, podobe nekdanjih ladij, razno strelno oružje (tudi lesena, z zelenimi obroči okovan možuar), beneške trofeje (znamenja zmage) iz bitki pri Le-

Zadnja točka bila je volitev, predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov, 5 razsodnikov in 3 pregledovalcev računa. Izvoljeni so bili soglasno vsi dosedanji gospodje, razen par njih, ki so naprej odklonili vsočno novo izvolitev. Predsednik je bil soglasno izvoljen g. dr. Ant. Gregorčič; v odbor pa g. Berbuč Ivan, Cvetrežnik Miha, Fon Auton, Hrovatin Josip, Kavčič Ivan, Lodati Lenard, Mušič Josip, Prinčič Karol, dr. Alekšij Rojic in Fran Sivec; namestniki: Kopač Jernej, Drašček Peter in Tomažič Josip; razsodniki: dr. Hilarij Zorn, Franjo Ferfila, Ernest Kavčar, Andrejčič Janez, Karol Komac; pregledovalci računov: dr. Fr. Kos, Benedikt Poniz in Ivan Drufa. — Po dokončani volitvi predsednik občni zbor zaključi.

† Ivan Fabiani. — Iz Šmarij nam pišejo: Dne 7. t. m. umrl je v Šmarijah v komenski dekaniji upokojeni vikar č. g. Ivan Fabiani, zlatomašnik. Rajnik se je rodil l. 1807. v Kobdiju na Krasu; šolal se je v Gorici in dve zadnji leti gimnazije v Ljubljani, od kjer je vstopil v goriško semenišče. Posvečen v mašnika služboval je najprej nekaj časa na St. Viški gori, potem v Kenčah in dalje zaporedoma v Nabrežini, v Sempolaji, v Pliskovici in v Branici. L. 1886. je praznoval v Stanjelu zlato mašo.

Stopivši v pokoj preselil se je na Erzelj v ljubljanski škofiji, kjer je opravljal vkljub visoke starosti z vso strastjo in natančnostjo službo dušnega pastirja; nazadnje je bival v Šmarijah, vedno delaven in goreč za božjo čast in za blagor ljudstva. Veliki teden je obolel in ker se je premalo varoval, shujšala se mu je bolezna tako, da je po kratkem času mirno v Gospodu zaspal. Umrl je za briro.

Slovesni pogreb vrnil se je v ponedeljek 10. t. m. Udeležilo se ga je obilo ljudstva in duhovščine; prečastni gospod dekan komenski sam ga je vodil. V Šmarjenski župni cerkvi je imel omenjeni gospod dekan nagovor do ljudstva, v katerem je poudarjal blage lastnosti pokojnika; marsikdo je bil ginjen do solz. Truplo so prenesli na željo rajnika iz Šmarij na Šmarjensko pokopališče k sv. Gregorju, kamor ga je spremljalo prenumno ljudstvo; Šmarjenski pevci so mu tam zapeli nagrobnico, potem se je ljudstvo razšlo.

Pokojnik je bil vrgleden duhovnik, ujet za vse dobro, ter gorko je ljubil svoje ljudstvo, za kogega koristi se je potegoval pri vsakej priliki. Bil je tudi velik prijatelj sole; pončeval je tako rad in se na stare dni je v Branici opravljal službo ljudskega učitelja. Bil je pa tudi vselej vrl Slovenia, ponosen na svoj rod, in njegova gospoljubnost, katero je marsikdo skusil, je bila prava slovenska gospoljubnost. Naj v miru počival!

Od nekog iz hribov priobčili smo v zadnji stevilki dopis, ki je vzbudil mnogo smeha. To je bil tudi naš namen. Pisan je bil v hribovskem narečju, toda iz peresa, ki je imelo nekaj sole; zato narečje ni bilo povsem čisto. Dopis smo priobčili le za — šalo.

Vkljub temu se je oglašil nekdo naših naročnikov, češ, da dopisnik je njega misil. Nam se zdi, da naš g. naročnik se moti. Zaradi dopisa, kateri smo priobčili le kot izvirno šalo iz hribov, se ni treba nikomur žaljenega čutiti, ker uzročil je edino le nekoliko smeha na račun — dopisnika.

Tiskovna pravda proti „Novi Soci“ vršila se bo pred poročniki danes in jutri teden. Nemec Babša bo zastopal žid dr. Graziano Luzzatto, urednika pa bo zagovarjal dr. M. Laginja iz Pulja. Ni dyoma, da se bo udeleževalo te obravnavne vse polno poslušavcev od slovenske in laške strani. Še posebej pa vabimo k obravnavi Luzzatto v slovenske klijente, da bodo slišali, kako politične in juridische nazore, zlasti z ozirom na Slovene, bo mož razvijal, da se bodo znali potem primerno ravnat.

Drage novice, politične, domače in razne glej v prileženi 8. št. „Primorca“.

se beli dolga vrsta Julijskih snežnikov, nad katerimi kraljuje očak Triglav. Krasen je pogled na te velikane zlasti spomladni, ko so se pokriti s sneženo odojo, in proti večeru, ko solnce zadnje svoje žarke vanje vpira in jih obsepa z milim bliščem večerne zarje. Težko se loči človek od tega pogleda, posebno če mu srce čuti, kedo biva na podnožji teh gora in za njih slemeni.

Na zvoniku sv. Marka je vedno dosti obiskovalcev raznega stanu in raznih jezikov. Ko sem bil prvič na njem (dne 2. marca), zdele se mi je, da slišim znano govorico. Ni mi bilo treba dolgo poslušati in koj sem razumel, da imam pred seboj tri slovenske mladeniče rokodelskega stanu, in sicer Goričane. Ogledali so si mesto potem pa ogledovali napise, katerih je vse polno po zvonikovih stebrih. Slovenskega napisu ni nobenega tu, spregovori jeden med njimi; „zapišimo se po slovensko, da se bodo tudi naš jezik tukaj spoznal“. Potem so zapisali svoja imena in ko so odšli, čital sem: „Stančič iz Gorice“ itd. — Tako pa nista mislili ona dva Slovenci, ki sta se podpisala l. 1888 blizu istega mesta takole: „Joseph Pacher aus Flitsch“ in „Anton Arko aus Reinfiz“. Gotovo sta tudi ona dva gledala proti svoji domovini in spominjala se je, a vendar nista imela zlasti poguma, očitno spoznati jo, kakor to delajo n. pr. Madjari. Zalostna nam majka, da moramo vedno biti „podlaga tujcevi peti“.

Ganz **seid.** bedruckte Fourlards 85 kr.
bis fl. 3.63 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposi-
tionen) — sowie schwarze, weisse und farbige
Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per Meter
— glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damast etc.
(ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben,
Dessins etc.) porto- und zollfrei. Muster
umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten
5 kr. Porto nach der Schweiz. **Seiden-Fabrik**
G. Henneberg (k. u. k. Hoff.), **Zürich.** 2

Naznanilo.

Usojam si čast naznani slavnemu občinstvu, in posebno vsem onim p. r. gospodom učiteljem, trgovcem in razprodajalem v mestu in na deželi, ki so me došlej v mojem podjetju podpirati blagovili, da sem v najnovejšem času ustanovil lastno tvornico za izdelovanje vsakovrstnih

šolskih zvezkov

(pisanke, risanke itd), ktere mi bode mogoče po neverjetno nizki ceni prodajati. —

Gledě na to, da so izdelki iz dobre tvarine in cene take, da se ni bati tekmovanja, upam, da me bode slavno občinstvo tudi zanaprej blagohotno podpiralo. —

Spoštoranjem udani
Ant. Jeretič.

Terno! Terno!

Posebna izdaja novih igralnih tablic, katere je ustvaril slavni računar g. Ditrichstein za izdavanje v mesecu aprili in maju, smejo se loterijskim igralcem prav priporočiti. Že sanjane ali iz vredice potegnjene številke imajo pri igri včasi dober uspeh; koliko bolj pa je natanko preračunljene in od strokovnjakov po dolgi skupini ustvarljene številke. Vapehi Ditrichsteinih igralnih tablic so veliki: mnogom je on s tem naklonil znatno terno-dobitke ter jih osred. Kdo hoče udeležiti se take igre, naj piše njemu po nekakšo srečnih številk. Uspeh mu je vkor gotov. Priporočena pisma, v katera naj se složijo tri marke po 5 kr., posiljajo naj se naravnost Ditrichsteinu Mavriciju v Budapešti.

Klement Rubbia

urar v Semeniški ulici št. 8 v Gorici
prodaja prav dobre ure budilke (Wecker)
z enoletnim zagotovilom po poštnem
povzetju in postnine prosto po 2 gld.
80 kr. — Pridaja tudi druge stenske
ure in verižice. Sprejemva v popravo
vsakoršne ure zagotavlja vestno delo,
točno postrežbo in zmerne cene.

ANTON POTATZKY
v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobuega in nürnberškega
blaga
na drobno, in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloge
za kupovalce in razprodajalce na deželi,
za krošnjarje in cunjarje.

Nejvečja zaloge
čevljarskih, krojaških, pisarskih, popo-
tovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala

Vozički in stoli na kolescih za otroke.

Strune za godala.

Pocenost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro poziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Naravne mineralne vode iz raznih stuhencov.
Kemični, farmacevtični in drogerijski izdelki najbolj čistana domače in tuje zdravilne poslovnosti.
Ribje olje, naravne in izratne, prijetnega okusa in kemično čisto.
Ribje olje z železom ali zelenim jedrom.
Najčisteje žveplenokislo apno o. kr. kmetijske sole v Gorici za vinarško rabo.
Zdravila za živino: konjski ovet, konjski prašek, goveji prašek.
Homeopatična zdravila.

prodaja

novoustanovljena lekarna

Braunitzer v Rabatišču št. 16.

najemu

Alojzija Gliubich-a

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, čistilni mlini za žito izbiralnice, slamoreznic.

Avtomatični aparati proti peronospori.

Tlačilnice za grozdje in olive. Tlačilnice za sadje, aparati za kletarstvo.

Pumpe za vse svrhe n v obče

vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo v najraznopravnejših najboljših uredbah prodaja

Ign. Heller, Dunaj

Praterstrasse N. 78

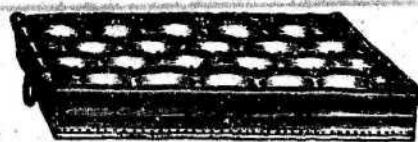
Bogato ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franko.

Cene zopet znižane.
Prekupci dobē izdaten popust.

Visoko provizijo

pri dobi uporabi tudi stalno plačo damo **zastopnikom** za prodajanje postavno dovoljenih sreč na obroke. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom:

An die Hauptslädtische-Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. in Budapest.

Il goldinarjev franko do vsake železniške postaje sklice na Goriškem poslan, ako se naročnik sklice na ta časnik, stane pri meni in modroc na poresih (Federmatratre). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobiti vezanih, močnih perez iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim evilhom preoblečeni ter pri naštežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z deželi naznani naj se vselej natrjenčna mera posuje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko depolan, tapeciran modroc na plesih, j. pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kakor žičaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrejajo.

ANTON OBERZA,
tapecirar v Ljubljani, Šenbergrove
ulice 4.

Ta domača, edina naredna tvrdka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolje pripravljena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preproga, zagradil in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. — Čeniki s podobnimi zastojni in franko. — Hitter in poštena postrežba, nizke cene posebno pri balščilih in občinstnih naročilih.

otročji vozički

Jako elegantni, fini, in močni dobivajo se pri meni skor leta in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudečo, modro, sivo in olivno po gld. 5.50 6.—, 7.—, 8.—, 9.— 10.— in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri meni je najcenejši

kraj za kupovanje trojih vozičkov.

ozdravljiva brez povrnitve, tišuči morejo dokazati ta čudežni uspeh znanstva.

Natančna poročila s povratno marko je pošiljati:

, Office Sanitas "Paris
30. Faubourg Montmartre.

2 zlati,
18 srebrnih
avetinj,
9 častnih in
pričasnih
diplom.

KWIZDIN Kernenburški
redilni prašek za živilo:
za konje, rogato živilo in ovce.

Se rabi za 40 let v mnogih živilih, kadar krave ne marajo jesti, kadar slabo prebavljajo, da krave dajo več in boljšega mleka.

Cena olli škatli 70 kr. 1/2 škatli 35 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah.
Paziti je na zgornjo varstveno znakmo in zahtevati izveno.

Kwizdin kernenburški živilski redilni prašek.

GLAVNA ZALOGA:
Franz Joh. Kwizda
k. u. k. Štater. und königl. rumki. Roheferant,
Kreisapotheke Korneburg bei Wien.

EDINO PRAVI ang:ekki čudodelni balzam.

Izdeluje in dobiva se edino v lekarni „k angelju varuhu“ lekarnar Adolf Thierry v Pregradi pri Hrvatskem. Vsačka efeklenička mora imeti rdečo etiketo, z enako varstveno znakom kot je v tem oglaša, zavita je v ponu obrobli z enako znakom. In mora biti zaprta s srebrnim pokrivalcem, v katerem so utisneno besede: „Adolf Thierry, Apotheker zum Schutzengeist“ in „Pregrada“. Vsak drugi balzam, ki nimajo takih znank, treba je odklanjati, ker vse tako ponarejanja imajo v sebi prepovedane snovi, kot aloci in podobne stvari. Kjer ni zaloge mojega balzama, naročiti treba naravnost pod naslovom: „An die Schutzengeist-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn“. Pošilja se le proti povketju ali gotovemu platu. Po posti stanje (prosto postnino in zavojnino):

12 maili ali 6 dvojnati steklenici gld. 1.66
60 " " 59 " 6.08
V Bosnu in Hercegovino 2.30 ozir. 7 gld.

Ponarejalca strogo zasledujem na podlagi zakona o varstvenih znakih; ravno takoj prekupce falsifikator. Spridalo izvedenov pri kr. dež. vlasti pravil vseh analitičkega preiskovanja (št. 5782 — B. 6108), da v mojem izdelku ni prepovedanih ali zdravja škodljivih snovi. Vsakoga pot leta maznjam vse one domače in tuje lekarne, v katerih so nahaja zaloge mojega balzama. Dopisuje se v vseh jezikih.

Adolf Thierry

lekarnar „k angelju varuhu“ v Pregradi pri Bogatu-Slatini.

„NEW-YORK“ zavarovalnica na življenje.

(Ustanovljena l. 1845. — V Avstriji od l. 1876

Kupčijsko stanje 31. decembra 1892:

Imovina	713 milij. frankov
L. 1892. novo sklenjena zavarovanja	897 "
Dne 31. dec. 1892. bilo je pravoveljavnih zavarovanj nad	3.572 "
Preostanek aktiv vseh obveznosti	87 "

Avstrijske police zavoda „NEW-YORK“ podvržene so avstrijskim zakonom in izplačujejo se brez izjeme v društvenem uradu na Dunaju, I. Graben 8.

V 22 letih poslovanja v Evropi je „NEW-YORK“ izplačala svojim evropskim zavarovancem ali njihovim dedičem

110 milij. frankov

Glavno ravnateljstvo za Avstrijo

na Dunaju, I., Graben 8 in Spielgasse 1 (v društveni hiši).

Vrhni zastop za Goriško in ostalo Primosko:

pri podružnici Ermano Tureck & Comp. v Trstu — v Gorici pa v Glediški ulici št. 8.

Priporočam se

TERGOVCEM IN DAM

na debelo

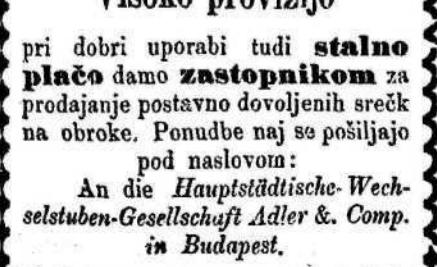
30% do 40% popusta.

Cenilnik je

dobiti na zahtevanje

brezplačno.

MAT. GERBER
LJUBLJANA

Bočno ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franko.

Cene zopet znižane.
Prekupci dobē izdaten popust.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku gratis in franko.

Cene zopet znižane.
Prekupci dobē izdaten popust.

Novost v televinkih iz piketa in svile	Uzorci na vse kralje prosto poštne	Posebništvo v javnem blagu in posilja
Priznana najboljša in najnovješča		
SUKNA		
za spomladanske in poletne potrebe, od najcenejšega do najdražje vrste, pravo in trdno barvo, za oblike, vrvniko in vsake potrebe, razpoljiva po počitnem povratju po tverskih cenah tudi na drobno zasebnikom in kraljem: Zaloga c. kr. priv. tvorila za tisoč sukn na voljeno blago.		
MORIZ SCHWARZ, Zwittau bei Brünn.		
Sukna za uniforme, nepremočljivi todni in lovski sukna, po- revjeni in doskingi za salonske oblike. Popotni plodi itd. Blagó za ženske oblike vse novosti v najvišji kakovosti.		
Vsek počasni vodi k trajnemu kupovanju.	Knjige z uzorci za krojace pošilja nefrankovano.	Priznana pli- sma iz vseh Jedinskih kraljev.

Proda se

hiša z vrtom, dvoriščem in vodnjakom tik glavne ceste v Št. Petri pri Gorici. Posebno je hiša pripravna za kupo ali prodajalnico.

Več se poizve pri gospoj Ani Steigler in gosp. Lovrenčiču v Št. Petru pri Gorici.

Krasne užerce zasobnikom pošilja naštej in Iranci.

Bogate knjige z uzorci, kakorih še ni bilo, za krojace nefrankovano. Jaz ne poslužim za 2½ ali 3½ goldinarje pri metru, ne dajem daril krojcem, kakor to dela konkurenca na račun zadnje roke, ampak imam le trdne in čiste cene, tako, da mora kupiti vsak zasebnik dobro in ceno. Prosim torej zahtevati le moje knjige z uzorci. Svarim tudi proti pismom konkurence, ponujajočej dvakrat tuško popustite.

SNOVIJ ZA OBLEKE

Pričuvan in dosking za častito tehovčino, predpisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegance, te-lovados, Hercega sukn za biljard in igralne mize, preproge za vozove, leteden nepremičen za lovake suknje, enovij za prati potne ogretaje od gld. 4–14 itd. — Kdo hoče kupiti vredno, počitno, voljeno suknenc blago, ne pa dober kupcu, ki so komaj toliko vredne, kolikor se plača krojcu, obrne naj se do

Ivana Stikarovsky v Brnu (v tem Manchestru Avstrije).

Največja zaloge fabričkega sukna, v vrednosti ½ milijona gld.
Da pojasnim velikost in značenost izjavljanih, da moja roka združuje največje izvažanje sukna v Evropi, izdelovanje kampanov, potrebščin za kraljev in veliko **krajgovnice** le za lastne namene. Da se prepriča o vsem tem, prosim **slavno občinstvo**, da si, kadar mu prilika nanesi, ogleda velikanske prostore **mojih prodajalnic**, kjer ima poslova 150 ljudi.

Pošilja se po počitnem povzetju.
Dopisuje se v nemškem, češkem, ogrskem, poljskem, italijskem, francoskem in angleškem jeziku.

J. Pserhofer-ja

I. Singer-
strasse 15.
Wien.

Kričastilne kapljice, nekaj imenovane universalne kroglijice, znano domačo izvajajoče sredstvo.

Jeden skutec z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek desetkrat skutec 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi pa povzeto 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane 1 zavitek kroglij 1 gld. 25 kr., 2 zavitek 2 gld. 30 kr., 3 zavitek 3 gld. 35 kr., 4 zavitek 4 gld. 40 kr., 5 zavitek 5 gld. 45 kr., 10 zavitek 6 gld. 20 kr. (Manj, kot jeden zavitek se ne pošlja).

Prosimo, da se izrečeno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričastilne kroglijice“

In posoli je, da ima pokrov vsake kroglice isti podpis J. Pserhofer z rdečimi pismeni, katerega je videti na navodilu za uporabo.

Balzam za oseblino J. Pserhoferja 1 posoda 40 kr., prsto počitno 65 kr.

Trpotčev sek, 1 steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje, 1 posoda 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, skutec 50 kr., počitno prsto 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., počitno prsto 35 kr.

Živiljemska esenca, (pražke kapljice) stekleničica 22 kr.

Angležki balsam, steklenica 60 kr.

Fijakerski prsní prašek, 1 skutec 25 kr., počitno prsto 60 kr.

Tanokininska pomada, J. Pserhoferja, posreduje rast las, kroglice 2 gld.

Univerzalna plašter, prof. Stendla, posoda 50 kr., počitno prsto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Burckha, domačo sredstvo proti posledicam slabe probave, 1 zavitek 1. gld.

Razpoljjanja po počitni vrsti se točno, a treba je denar poprej poslati; večja naročila tudi po počitnem povzetju.

Pri določilju denarja po počitnej nakaznici, stane porto dočasi manj kakor po povzetju.

Ustanovil 1. 1767 Johann Jakob Samassa.

ALBERT SAMASSA

c. in kr. dvorni zvonar
v Ljubljani

Harmonični in melodični glasovi z izbornim pripravo za zvonjenje. Zvonove do 40 centov more zvoniti en sam mož. Cista kovina s srebrobelo bliščobo. Močan čist glas. — Garančija pet let.

Cerkvene priprave iz masivnega brona: svečnički, lustri, svetilke, oltarni križi, káronske tablice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe, ograje pri studencih, ventilji, itd.

Občine in požarne straže dobè naročila tudi na obroke.

Ceniki brezplačno!

Štiri častne diplome. 21 svetinj.

Prepotrebna za

Kathreiner-jeva Kneippova sladna Kava

z okusom **prave kave**. Ta daje nedosegljivo prednost, da se more opustiti škodljivo uživanje čiste ali pa pomešane prave kave ter pripravljati še veliko **okusnejša** in pri tem **zdravejša** ter **redilniša** kava. — **Nepresegljivo** kot primes k pravi kavi. **Jako priporočljivo** za ženske, otroke in bolnike. **Ponarejanj** treba se je skrbno **ogibati**. — $\frac{1}{2}$ kilo po 25 kr. Dobiva se povsod.

Edino pravo v belih paketih s podobo župnika Kneippa kot varstvena znamka.

Čista krv

zdravje!

Razne bolezni, lišaji, spuščaji, ble-
dost, splošna utrujenost, slabost, se
izgubijo pri zdravi krv. Mi jamčimo
za gotovi vspeh pri uporabljaju naše
metode.

Pri vprašanjih je priložiti povratno
marko.

Office Sanitas, Paris
38 Faubourg Montmartre.

Andrej Jakil

strojarski mojster [tovarnar]
v Rupi pri Mirnu
otvoril je v Gorici, na levem voglu s Koraja
v Gospodsko ulico (št. 12.)
prodajalnico usnja
in vseh v čevljarsko stroko spadajočih
potrebščin. Vse usnje izdeluje v lastni tovarni
in pod svojim nadzorstvom. Zato more postreči
svoje p. n. gg. odjemalce dobro, točno in
po zmernih cenah.

NAJVEČJA IN NAJBOLJŠA ZALOGA

Nagrobnih vencev in trakov za vence.

Nadalje umetne cvetlice, vence za neveste, rože za cerkev, paramente, vence iz kovine in porcelana, palme, cvetke za nove maše in poroke, rakve, mrtvaške obleke, pregrinjala in blazinice, venčne tančice, čevlje, nogavice, papir in druge reči za olješanje rakev, zlate in srebrne črke, prave voščene sveče (Kopačeve) itd. itd.

Naročila od drugod se točno in vestno izvršujejo in sicer po počitnem povzetju.

Vse po najnižih cenah priporoča

K. Riessner i Sin

v nunski ulici št. 10. v GORICI.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
zavaruje

človeško življene

po vseh kombinacijah

mnogo ugodenej, ko vsaka druga zavarovalnica.

Cleni banke „Slavija“ imajo brez posebnega pri-
plačila pravico do dividende, katera je doslej
iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez dvacet
milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih
fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje
življena, dokazujo naslednje

primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 35 gld. 54 kr. zavarovalnice; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.

2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 izplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodilini njegove izplačala 3000 gld.

3. Ivan Zor, c. kr. hrzojarni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 izplačal je 1393 gld. 9 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegove rodbini 3000 gld.

4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 izplačal la 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.

5. Marija Lenčkova, posestnica na Blanicu ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882, izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo izplačane zavarovalnice le 2292 gld.

6. Ivan Vlah, posestnik v Južicah, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovalnice izplačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega vklj. 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa se prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.

7. Ivan Zelezničar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 izplačal jo 381 gld. 60 kr. „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gold.

8. Peter Budnar, c. kr. poštni official v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876. Ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 izplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500.

9. Andrej Velikičaj, gostilničar v Ilirske Bistrici bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi izplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegove izplačala udovi 1000 gld.

10. Reza Kernova, kramarica v Cerkjih pri Kranji, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 izplačala le 241 gld. 20 kr.

11. Ernesta Jelusičev, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času izplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprugu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje redatelj generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani
v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

vsako hišo

je

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.